

בס"ד עש"ק פרשת חוקת		
ל' סיוון התשע"א שנה ה' – גליון 249		
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"שק - טעון קל		
מוצ"ש	הדלקת נרות	
20:30	19:18	קרית ארבע
20:30	19:13	ירושלים
20:30	19:26	באר שבע
20:33	19:29	תל אביב
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מאורות הפרשה

"וַיַּעַשׂ מִשְׁחָה נְזִיזָה נְזִיזָה וַיִּשְׁמְחוּ עַל הַגָּס וְהָיָה אִם נִשְׁרָה הַנְּזִיזָה אֶת אִישׁ וְהִבִּיט אֶל נְזִיזָה הַנְּזִיזָה וְזָעַק" [במדבר פרק כא

ט] רבים וטובים מתקשים במלחמה התמידית ביצרים המושך אותם אל הגשמי בעבותות רבים ומגוונים עד שלעיתים קרובות הריהם מתייאשים מלהילחם בו ולחפש דרכים על מנת לנצחו או לכל הפחות למעטו כמידת האפשר באותו זמן, באמרום כי אין בידי ילוד אשה לעשות כן, והריהו "מלך זקן וכסיל" [קהלת ד' י"ג], ובעל נסיון רב עד מאוד עוד טרם נהיה האדם מחויב במצוות, שהרי יצר הטוב מתעורר באדם ביום בר המצווה שלו, והיאך ניתן בכלל לנצחו? בעיון בפסוק שהובא לעיל, נראה אל נכון כי יש דרך בטוחה לנצח את יצר הרע ועוד בהרווחה ובגדלות. רבינו הרמב"ן זיע"א בפירושו על הפסוק אומר: [כא ט] לא נאמר לו לעשותו של נחשת, אלא אמר משה הקב"ה אמר לי נחש, אני אעשנו של נחשת.... זה לשון רש"י מדברי רבותינו (ב"ר לא ח). ולא הבינותי זה, שהרי הקב"ה לא הזכיר לו "נחש" אלא "עשה לך שרף"..... והנראה בעיני בסוד הדבר הזה, כי הוא מדרכי התורה שכל מעשיה נס בתוך נס, תסיר הנזק במזיק ותרפא החולי במחליא, כמו שהזכירו (מכילתא ויסע א) ביורהו ה' עץ (שמות טו כה) וכן במלח אלישע במים (מ"ב ב כא). וידוע מדרכי הרפואות, שכל נשוכי בעלי הארס יסתכנו בראותם אותם או בראות דמותם, עד כי נשוכי הכלב השוטה וכן שאר הבהמות השוטות אם יביטו במים יראה להם שם בבואת הכלב או המזיק וימותו.... ומוזכר בגמרא במסכת יומא (פד א). וכן ישמרו אותם הרופאים מהזכיר בפניהם שם הנושך, שלא יזכרו אותם כלל כי נפשם תדבק במחשבה ההיא ולא תפרד ממנה כלל עד שתמית אותם. וכבר הזכירו דבר מנוסה מפלאות התולדה, כי נשוך הכלב השוטה אחרי שנשתטה בחליו אם יקובל השתן שלו בכלי זכוכית יראה בשתן דמות גורי כלבים קטנים, ואם תעביר המים במטלית ותסננם לא תמצא בהם שום רושם כלל, וכשתחזירם לכלי הזכוכית וישתהו שם כשעה תחזור ותראה שם גורי הכלבים מתוארים, וזה אמת הוא בפלאי כחות הנפש. וכשיהיה כל זה כך, ראוי היה לישראל נשוכי הנחשים השרפים שלא יראו נחש ולא יזכרו ולא יעלו על לב כלל, וצוה הקב"ה למשה לעשות להם דמות שרף, הוא הממית אותם. וידוע כי הנחשים השרפים אדומי העינים רחבי הראש שגופם כעין הנחשת בצוארם, ולכן לא מצא משה לקיים מצותו בשרף בלתי שיעשה נחש נחשת כי הוא דמות נחש שרף, ואם יעשנו מדבר אחר היה דמות נחש ולא דמות שרף. ומה שאמרו מן הלשון הנופל על הלשון, כי הזכרת השם בלבד תזיק. והכלל, כי צוה השם שיתרפאו במזיק הממית בטבע ועשו דמותו ושמו, וכשיהיה האדם מביט בכוונה אל נחש הנחשת שהוא כעין המזיק לגמרי, היה חי, להודיעם כי השם ממית ומחיה" [עכ"ל] הנה מצינו בדברי פה קדוש כי אפילו הזכרת שם המזיק יש בכוחו להרוג את האדם שנפגע על ידו, ויותר מזה ראייה של המזיק שמחזקת היא את החולשה והמחלה, ואם כן מדוע מזכירים לנו רז"ל השכם והערב את יצר הרע, סם המוות, הנושך ומכיש בכל עת ורגע? אלא לומר לך צא ולמד ממשה רבינו הכיצד דרך הריפוי והסרת המזיק מנפש האדם הניזוק ומגופו, כנאמר בפס' "ויעש משה נחש נחשת", שני פעמים שורש אותיות נח"ש, כי בני ישראל אינם נמדדים בדרכי הטבע וההרגל כשר אומות העולם, שםמראה המזיק ומהזכרת שמו ימותו, אלא "והיה אם נשך הנחש את איש", היינו שנפל הוא בארס יצה"ר אל יפחד אלא "והביט אל נחש הנחשת", והיה מסתכל בנחש של נחושת אך מכוון לבו לשם שמים, שאמר הקב"ה "וחי" והריהו חי. על מנת ללמדך שמה שממית את האדם הוא לא ענין חיצוני, סימלי, טיקסי, מחלת הנפש, אלא עצם החטא, ולא יצה"ר הגורם אלא הוא בבחירתו לא להתבונן ב"נחש" הוא יצה"ר ומעלים בדעתם שהוא האשם בסבלם ובמחלתם. ולא היא. אשר על כן אמרה התורה "והיה" שהוא לשון שמחה [עיינן פסיקתא] ששמחה היא לו לאדם להיות נשוך ע"י יצרו הרע ולנצחו כי לכך נבראו שניהם, ויהי"ר שיזכנו הקב"ה לעשות רצונו כרצונו, ונביט בכל המאורעות שעוברים עלינו אל חי העולמים ונזכה לחיין טובים ושלמים בזה ובבא אכי"ר.

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 העורך: בן ישי עוזיהו

תרומות – ח"ן בנק הדואר - 20033243

דוא"ל - info@ohrshalom.net

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

מאורות רבותינו זיע"א

וַיֹּאמֶר הוֹי"ה אֵל מְשִׁיחַ עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל גֵּס וְהָיָה כֵּל הַנְּשִׂוֹךְ וְרָאָה אֹתוֹ וְחָיִי (כא ז).

אפשר לפרש בדרך רמז, שאיתא בספה"ק בני יששכר (מאמרי השבתות מאמר ב) מהגה"ק ציס"ע מרן מהרצ"ה מדינוב זיע"א, שיש תק"פ קליפות שצריכים להכניעם. וזה 'ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה 'שרף' (ויקרא י טז) שהיה שורף את 'השעיר' בגימטריא תק"פ, שמשה המתיק אותם שלא יהיה שום שליטה חו"ש על ישראל עם הקדוש, ומבאר שם שע"י התורה"ק וכמו כן ע"י שמירת שבת אפשר לבטלם, וכמו כן ע"י הנחת תפילין כי 'תפילין' בגימטריא תק"פ עד כאן לשונו. וזה לדעתי אפשר לפרש בדרך רמז 'ויאמר ד' אל משה עשה לך שר"ף' תראה לתקן את התק"פ קליפות שלא יהיה חו"ש שום שליטה על ישראל, 'ושים אות'ו על הנס' שיקיימו את התורה"ק שנקרא אות, וגם ע"י שמירת שבת קודש הנקרא אות, וכן ע"י ברית מילה. וזה 'והיה' לשון שמחה, 'כל הנשוד' אם חו"ש יבוא הקליפות מהתק"פ לנשך 'וראה אתו' אם הוא רואה שהאותות הם בשלימות אז אי אפשר להם לעשות שום רע, ואזרבה עי"ז? יהיה לכם הכוח לתקן אותם ולבטל אותם. השם יתברך ירחם על עמו בני ישראל בכל מקום שהם, שיהיה לנו הכח לבטל אותם ולתקנם, בדרך הקדושה והטהרה אכיה"ר.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

מאורות 'בן בית' מרבינו אליעזר צבי מסאמרנא

וּמְשִׁים בְּאֶרֶץ הַבְּאָר אֲשֶׁר אָמַר הוֹי"ה לְמִשְׁחָה אֲסַף אֶת הָעָם וְאֶתְנֶה לָּהֶם מִים. (כא טז)

רצה לומר שהקב"ה אמר למשה 'ומשם' אפילו מרשעים יש בלבם ג"כ 'באר' מים, שהוא ניצוץ הקדוש השרוי בלבנו, שלא יחליף אותו עד שמוסר נפשו וגופו להקב"ה, ואל ידח ממנו נדח (שמואל-ב יד יד) אפילו ניצוץ קטן שבקדושה, וזהו הכוונה 'הוא הבאר אשר אמר ה' למשה אסף את העם' שהם רשעים בתאוות, שאז נקראים בור ריק אין בהם מים (בראשית לז כד) אבל נחשים ועקרבים יש בו (שבת כב.), לזה 'אסף את העם בזה ואתנה להם מים' שבה נעשו מבור, באר מים חיים דקדושה, ויתעלה בהם הניצוץ הקדוש שבהם. 'אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה' ר"ל כשיהיה הבירור הטוב, שהרשעים יעשו תשובה ויתקנו ניצוץ הקדוש שלהם, אז אלו רשעים והעם הנ"ל יהיו נכללים אז בכלל כל ישראל הקדושים, וכולם ביחד ישירו 'אז ישיר ישראל' כולם 'את השירה הזאת' שהוא מלכות, 'עלי באר' שהוא השכינה הקדושה עם ניצוץ הקדושים שלה, 'ענו' בודאי 'לה' ויקבל הקב"ה להם בתשובתם של כל הניצוצין נשמות שילקטו השכינה הקדושה מעמקי הקליפות.

מאורות סיפורי חסידים

וּתְעַצֵּר הַמַּגְפָּה (יז יג).

סיפר הרה"ח ר' יעקב יהודה ריכטר ז"ל, פעם אחת קניתי בהונגריה שוורים צעירים, והעמדתי אותם לפיטום.

פתאום, כאשר השוורים התחילו כבר להשמין, הופיעה מגפה בבהמות, אשר התחילה להפיל חללים בין השוורים. נסעתי לרבינו הקדוש רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא זי"ע, וסחתי לו על אסוני. אמר לי רבינו: אני אבוא אליך לתפילת מנחה, ואתה תשתדל לאסוף מנין בשדה המרעה, ותוציא כל השוורים לשמוע את התפלה, ואני מקווה לה' שתעצר המגפה.

למחרת הזמנתי מנין אנשים, ושלחתי מרכבתי להביא את רבינו לכפר.

רבינו בא ושאל אם ישנו כבר מנין. ואמר: עכשיו אמור לרועים, שיוציאו את כל השוורים לחלקת המרעה וישמרו עליהם. אני ושאר אנשי המנין התאספנו מסביב לרבינו, ורבינו עבר לפני התיבה, וכשהתחיל בחזרת תפילת שמונה עשרה של מנחה, עשו השוורים מעין עיגול סביבותיו והקשיבו לתפילתו הנעימה מבלי לנוע ומבלי להשמיע שום געיה. רבינו חזר העירה, ומאז לא מת אצלי אף פר אחד.

בית קאמרנא

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל